

CURTEA DE APEL SUCEAVA

**BULETINUL JURISPRUDENȚEI
2012**

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al

S.C. Universul Juridic S.R.L.

REDACȚIA: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

ISSN: 1584-6024

CURTEA DE APEL SUCEAVA

BULETINUL JURISPRUDENȚEI 2012

Colegiul de redacție:

Secția I civilă

Judecător Andrieș Catrinel
Judecător Anton Ștefania
Judecător Ciută Eugenia
Judecător Ciută Oana
Judecător Coșman Gheorghina

Judecător Dumitraș Daniela
Judecător Marcu Maria Cătălina
Judecător Plăcintă Dochița
Judecător Sas Laura

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

Judecător Andrieș Maria
Judecător Artene Doina
Judecător Galan Marius
Judecător Grapini Carmen
Judecător Grosu Cristinel
Judecător Hîncu Cezar
Judecător Mihalciuc Geta Lilioara
Judecător Mitrea Muntean Daniela

Judecător Nastasi Dorina
Judecător Rață Gabriela
Judecător Sas Remus
Judecător Stănescu Amalia
Judecător Surdu Oana
Judecător Temneanu Cătălin
Judecător Timofte Cristina
Judecător Vințilă Narcisa

Secția penală și pentru cauze cu minori

Judecător Acsinte Viorica
Judecător Androhovici Daniela
Judecător Andronic Tatiana Luisa
Judecător Biciușcă Ovidiu
Judecător Bratu Ileana
Judecător Dumitrescu Iulius Cezar

Judecător Frunză Sanda
Judecător Ghertner Artur
Judecător Hetriuc Laurențiu
Judecător Ilieș Titiana
Judecător Maierean Ana
Judecător Nechifor Veta

Editura UNIVERSUL JURIDIC

LISTĂ DE ABREVIERI

alin.	=	alineat
AGA	=	Adunarea Generală a Acționarilor
ANAF	=	Agenția Națională de Administrare Fiscală
art.	=	articol
AVAS	=	Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statelor
c.	=	contra/împotriva
C. civ.	=	Codul civil
C. pr. civ.	=	Codul de procedură civilă
C. pen.	=	Codul penal
C. pr. pen.	=	Codul de procedură penală
CEDO	=	Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Strasbourg)
CF	=	Cartea funciară
CNAS	=	Casa Națională de Asigurări de Sănătate
CNVM	=	Comisia Națională a Valorilor Mobiliare
DGFP	=	Direcția Generală a Finanțelor Publice
DIICOT	=	Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
H.C.L.	=	Hotărârea Consiliului Local ...
H.G.	=	Hotărârea Guvernului
IPURL	=	Întreprindere Profesională Unipersonală cu Răspundere Limitată
ITM	=	Inspectoratul Teritorial de Muncă
ÎCCJ	=	Înalta Curte de Casație și Justiție
lit.	=	litera
MAI	=	Ministerul Administrației și Internelor
MFP	=	Ministerul Finanțelor Publice
nr.	=	numărul
nr. cad.	=	număr cadastral
nr. top.	=	număr topografic
OCPI	=	Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară
O.G.	=	Ordonanța Guvernului
ORC	=	Oficiul Registrului Comerțului
O.U.G.	=	Ordonanța de urgență a Guvernului României
par.	=	paragraf
pct.	=	punctul
RIL	=	Recurs în interesul legii
SC	=	Societate Comercială
SA	=	Societate pe Acțiuni
SPRL	=	Societate Profesională cu Răspundere Limitată
SRL	=	Societate cu Răspundere Limitată
TVA	=	Taxa pe valoare adăugată
urm.	=	următorul (despre un articol, alineat etc.)

SECȚIA I CIVILĂ

1. Cerere de investire cu formulă executorie. Calitate procesuală activă în raport de dispozițiile art. 269 C. pr. civ.

- Codul de procedură civilă: art. 269 alin. (2), art. 1402-1404

Împrejurarea că petentul este fiul natural al mandatarei reclamantei C.L., numita V.F., este lipsită de relevanță, mandatul fiind personal.

Contractul de cesionare de drepturi litigioase autentificat sub nr. 992 a fost încheiat de petent cu I.L. la data de 27 mai 2010, dată la care procesul asupra obiectului acestuia nu era „în curs”, ci fusese finalizat. Prin urmare, față de dispozițiile art. 1402-1404 C. civ. în vigoare la data respectivă și de dispozițiile art. 269 alin. (2) C. pr. civ., calitatea dobândită prin acest contract nu-i conferă petentului posibilitatea de a solicita și primi hotărârea investită, câtă vreme legea prevede că aceasta „...se va da numai părții care a câștigat sau reprezentantului ei”.

(Decizia civilă nr. 172 din 19 ianuarie 2012)

La data de 18 august 2011, pe rolul Curții de Apel Suceava – Secția civilă, sub nr. 2470.1/40/05/91, a fost înregistrată cererea de investire cu formulă executorie a deciziei nr. 100 din 22 iunie 2009 a Curții de Apel Suceava rămasă definitivă și irevocabilă prin Deciziile nr. 2167 din 6 martie 2010 și nr. 4310 din 23 mai 2011 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție București, formulată de petentul I.M.C.

În motivarea cererii s-a arătat că este necesară investirea hotărârilor cu formulă executorie în vederea solicitării executării dispozițiilor din acestea. A anexat actul de cesionare a drepturilor litigioase și copii ale hotărârilor în privința cărora a solicitat investirea.

Acțiunea a fost legal timbrată cu 14 lei taxă de timbru și 0,9 lei timbru judiciar.

Prin sentința nr. 15 din 14 septembrie 2011 Curtea de Apel Suceava a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Botoșani în baza art. 374 alin. (2) C. pr. civ.

Investit cu soluționarea dosarului, înregistrat sub numărul 9671/40/2011, prin încheierea din data de 31 decembrie 2011, Tribunalul Botoșani a respins cererea de investire cu formulă executorie a deciziei nr. 100/2009 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, așa cum a fost modificată prin Decizia nr. 2167/2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulată de petentul I.M.C.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că în dosarul nr. 2740/40/2005 au figurat ca părți C.L. în calitate de reclamantă și Primăria Municipiului Botoșani, respectiv Statul Român prin MFP, în calitate de pârâți. Prin sentința civilă 491 din 29 martie 2006 acțiunea reclamantei a fost admisă în sensul anulării unei dispoziții emise de primarul municipiului Botoșani și obligării la emiterea unei dispoziții privind acordarea de despăgubiri conform dispozițiilor Legii nr. 10/2001.

Prin decizia civilă 100 din 22 iunie 2009 a fost admis în parte apelul declarat de reclamanta C.L., constatându-se că aceasta are dreptul la despăgubiri în sumă de 57924 lei pentru imobilul clădire și de 50.000 euro pentru terenul expropriat din

str. B.P.H. nr. [...]; a fost obligată primăria să îi plătească acesteia suma de 1.200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia civilă 2167 din 26 martie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost admis recursul declarat de reclamantă și modificată în parte decizia recurată, în sensul obligării intimatului Primăria municipiului Botoșani la plata sumei de 4.048 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Cererea de revizuire formulată de C.L. prin mandatar V.F. la data de 26 august 2010 a fost respinsă ca nefondată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr. 4310 din 23 mai 2011.

În speță, numitul I.M.C. a solicitat investirea cu formulă executorie a deciziei nr. 100/2009 a Curții de Apel Suceava, atașând deciziile menționate și contractul de cesionare de drepturi litigioase autentificat sub nr. 992 din 27 mai 2010, prin care a cumpărat de la numita C.L. dreptul litigios privind imobilul din str. B.P.H. nr. [...] din municipiul Botoșani, ce formează obiectul dosarului 2740/40/2005. În act s-a consemnat că procesul este în curs de judecată, iar prețul vânzării este de 1.500 lei.

Potrivit art. 269 C. pr. civ., hotărârile judecătorești vor fi investite cu formulă executorie dacă legea nu prevede altfel, iar hotărârea investită se va da numai părții care a câștigat sau reprezentantului ei.

Numitul I.M.C. nu are calitatea de parte în dosarul 2740/40/2005. Numele acestuia nu apare în nicio încheiere de ședință întocmită de instanța de fond sau de instanțele de apel sau recurs.

În plus, cererea de revizuire formulată la 27 august 2010 este semnată de numita V.F. în calitate de mandatar al reclamantei C.L., calea de atac fiind introdusă la 3 luni după încheierea actului de cesionare de drepturi litigioase invocat de către petentul I.M.C.

Din dosarele 2470/40/2005 al Tribunalului Botoșani și nr. 7606/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție București rezultă că litigiul dintre C.L. și pârâții Primăria municipiului Botoșani și respectiv Statul Român a fost soluționat definitiv și irevocabil la 26 martie 2010. Ca urmare, la data de 27 mai 2010 nu mai exista un proces asupra fondului dreptului, astfel că nu se poate considera că I.M.C. este cumpărător al unor drepturi litigioase. Cu alte cuvinte, acesta nu este succesorul cu titlu particular al reclamantei C.L. și, implicit, nu poate fi considerat reprezentant al acesteia. În condițiile art. 269 C. pr. civ., dacă părțile ar fi încheiat un contract de cesiune de drepturi litigioase, acesta trebuia depus la dosar pe parcursul soluționării cauzei, astfel încât partea adversă să poată să se elibereze de cesionar numărându-i prețul real al cesiunii, spezele contractului și dobânda din ziua când cesionarul a plătit prețul cesiunii. Pe de altă parte, cesionarul de drepturi litigioase ar fi apărut în calitate de succesor al părții reclamante, în dosar fiind astfel îndeplinite cerințele art. 269 C. pr. civ. Or, actul de cesiune nu numai că a fost încheiat la 2 luni de la soluționarea irevocabilă a cauzei, dar nici măcar nu a fost depus în dosarul 6986/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care a fost formulată o cerere de revizuire a deciziei nr. 2167/2010.

În ceea ce privește prevederile art. 1131 și urm. C. civ., instanța a reținut că din actul cu numărul 992 din 27 mai 2010 nu rezultă că ar fi fost încheiată o cesiune de creanță. În măsura în care părțile ar fi avut în vedere operațiunea juridică reglementată de articolele menționate, C.L. ar fi trebuit să predea petentului I.M.C. titlul executoriu reprezentat tocmai de deciziile a căror investire se solicită în prezenta cauză.

Împotriva acestei încheieri a declarat recurs numitul I.M.C., arătând că instanța de fond a reținut în mod eronat că cererea care a format dosarul nr. 2470/40/2005 al Tribunalului Botoșani a fost soluționată definitiv și irevocabil la data de 26 martie 2011

(dosar nr. 7606/1/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție), deși aceasta a fost soluționată irevocabil la data de 23 mai 2011, prin decizia nr. 4310 din 23 mai 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, comunicată mandatarei reclamantei C.L. la data de 18 iulie 2010.

V.L., în calitate de mandatar al reclamantei C.L., a introdus cererea de revizuire la 27 august 2010. Acestea nu i s-a retras mandatul. În plus, este legatară a reclamantei, iar el este fiul natural al mandatarei.

Examinând încheierea atacată prin prisma criticii formulate care, în drept, poate fi încadrată în motivul de nelegalitate prevăzut de disp. art. 304 pct. 9 C. pr. civ., Curtea constată neîntemeiat recursul.

Cum corect a sesizat prima instanță, I.M.C. nu a fost parte în dosarul în care s-a pronunțat decizia a cărei investire cu formulă executorie o solicită și nu a avut calitatea de reprezentant legal al reclamantei C.L.

Împrejurarea că petentul este fiul natural al mandatarei reclamantei C.L., numita V.F., este lipsită de relevanță, mandatul fiind personal.

Contrar susținerilor petentului, acțiunea întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 10/2001 introdusă pe rolul Tribunalului Botoșani de C.L. la 4 aprilie 2005 a fost soluționată irevocabil la data de 26 martie 2010, prin decizia nr. 2167 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul nr. 7606/1/2009 (atașat).

Contractul de cesionare de drepturi litigioase autentificat sub nr. 992 a fost încheiat de petent cu I.L. la data de 27 mai 2010, dată la care procesul asupra obiectului acestuia nu era „în curs”, ci fusese finalizat. Prin urmare, față de dispozițiile art. 1402-1404 C. civ. în vigoare la data respectivă și de dispozițiile art. 269 alin. (2) C. pr. civ., calitatea dobândită prin acest contract nu-i conferă petentului posibilitatea de a solicita și primi hotărârea investită, câtă vreme legea prevede că aceasta „....se va da numai părții care a câștigat sau reprezentantului ei”.

Este, de asemenea, lipsită de relevanță împrejurarea că la 26 august 2010, C.L. prin mandatar V.F. s-a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o cerere de revizuire a deciziei nr. 2167 din 26 martie 2010, cerere respinsă ca nefondată prin decizia nr. 4310 din 23 mai 2011 a instanței supreme.

În primul rând, acest demers relevă faptul că, și după încheierea contractului de cesionare a dreptului cu petentul, reclamanta-cedentă C.L. a acționat în nume propriu pentru rezolvarea integrală a pretențiilor deduse judecății, prin același reprezentant legal, căruia nu i-a retras mandatul.

Pe de altă parte, promovarea unei căi extraordinare de atac împotriva hotărârii irevocabile pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în cauză, la patru luni de la pronunțare, nu are semnificația de proces în curs de judecată.

Conform dispozițiilor art. 376 alin. (1) C. pr. civ., se investesc cu formulă executorie hotărârile care au rămas definitive ori au devenit irevocabile, instanța investită cu soluționarea cererii de revizuire putând dispune suspendarea executării în condițiile art. 325 C. pr. civ.

Contrar susținerilor petentului, decizia pronunțată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție produce efecte de la pronunțare, iar nu de la data la care partea a intrat în posesia ei, respectiv 28 iulie 2010. În acest sens sunt și dispozițiile art. 324 C. pr. civ., potrivit cărora, în cazul hotărârilor date de instanța de recurs după evocarea fondului, termenul de revizuire se socotește de la pronunțare.

2. Legea nr. 10/2001. Cerere de acordarea măsurilor reparatorii pentru o suprafață de teren expropriată greșit calificată la nivelul primăriei. Consecințe în plan procesual

- Legea nr. 10/2001: art. 22
- Legea nr. 247/2005

Termenul prevăzut de dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 este un termen de decădere, această calificare fiind confirmată de legiuitor prin dispozițiile imperative ale art. 22 alin. (5) din lege.

Nerespectarea acestui termen de către persoanele ce se consideră îndreptățite atrage, așadar, decăderea lor din dreptul de a mai solicita acordarea măsurilor reparatorii pentru imobilul preluat abuziv de stat.

În speță, atât la prima instanță, cât și prin motivele de recurs, reclamantele au arătat că s-au adresat primăriei municipiului Botoșani cu o cerere de acordare a măsurilor reparatorii pentru suprafața de 240 mp teren expropriată fără despăgubire în anul 1979, în luna august 2005.

Așadar, chiar dacă la nivelul intimatedei cererea reclamantelor ar fi fost calificată corect ca vizând dispozițiile Legii nr. 10/2001 și soluționată în termen rezonabil, soluția legală ar fi fost aceea de respingere a notificării ca fiind formulată cu mult peste termenul prevăzut de lege.

Legea nr. 247/2005 nu a adus modificări ale Legii nr. 10/2001 în ceea ce privește obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile și termenul de depunere a notificării.

(Decizia civilă nr. 299 din 2 februarie 2012)

Prin acțiunea civilă adresată la Judecătoria Botoșani, în data de 12 ianuarie 2011, reclamantele U.E. și P.L. au chemat în judecată Primăria municipiului Botoșani, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să fie obligată la retrocedarea suprafeței de teren de 240 m. p., situată pe fosta stradă Bucium, nr. 36, actualmente str. Î.T. și la plata cheltuielilor de judecată.

Motivându-și acțiunea, reclamantele au arătat că la data de 20 decembrie 1958, defunctul U.V., soț și, respectiv tată, a cumpărat de la numita S.I.R., potrivit procesului-verbal nr. 3111/919 emis de Notariatul de Stat al Raionului Botoșani – Regiunea Suceava, un imobil casă compus din trei camere și bucătărie, un atelier de tâmplărie, o magazie, precum și suprafața de 240 m. p. teren aferent situat în municipiul Botoșani, str. B., nr. [...].

În anul 1979, prin Decretul nr. 467, s-a dispus exproprierea. Pentru imobilele construcții și anexe s-a făcut o plată modică, de 24000 lei, iar terenul a fost preluat de stat fără vreo despăgubire.

Reclamantele au invocat dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 potrivit căroră „imobilele preluate abuziv de către stat, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940, asupra rechizițiilor și nerestituite, se restituie în natură, în condițiile prezentei legi”, și ale alin. (2), care statuează că „în cazurile în care restituirea în natură nu este posibilă, se vor stabili măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte

bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile prevederilor speciale privind regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv”.

Deși s-au adresat intimatului cu o cerere pentru a li se retroceda terenul expropriat precizând că, întrucât acest teren este ocupat în prezent de un ansamblu de locuințe, solicită să li se dea la schimb o suprafață echivalentă într-o zonă apropiată, intimata le-a comunicat că nu deține teren.

În dovedire, reclamantele au depus la dosar înscrisuri.

Intimatul Municipiul Botoșani nu și-a delegat reprezentant în instanță, însă prin întâmpinare a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, motivat de faptul că este o structură funcțională, și nu o persoană juridică de drept public, neavând capacitate juridică, conform prevederilor art. 77 din Legea nr. 215/2001.

De asemenea, a invocat dispozițiile art. 20 din Legea nr. 215/2001 potrivit cărora municipiul Botoșani este unitate administrativ-teritorială în care se exercită autonomia locală și în care se organizează și funcționează autorități ale administrației publice locale.

Totodată, a arătat că reclamantele nu au formulat notificare în baza Legii nr. 10/2001 și au invocat dispozițiile art. 17 alin. (2) și art. 27 din Legea nr. 10/2001, potrivit cărora măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent.

Prin sentința civilă nr. 3625 din data de 2 iunie 2011, Judecătoria Botoșani a admis excepția lipsei competenței materiale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Botoșani.

Pe rolul Tribunalului Botoșani, Secția civilă, dosarul s-a înregistrat sub numărul 6197/40/2011.

În dovedirea acțiunii nou înregistrate, reclamantele au depus la dosar înscrisuri.

Pârâta, legal citată, a depus la dosar întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată, în temeiul prevederilor Legii nr. 10/2001.

Prin sentința civilă nr. 3848 din data de 14 octombrie 2011 Tribunalul Botoșani a respins, ca nefondată, acțiunea.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut următoarele:

Prin cererea înregistrată inițial la Judecătoria Botoșani, cu numărul 423/193/2011, reclamantele au solicitat retrocedarea suprafeței de teren de 240 mp teren situată în str. B., nr. [...], actualmente str. Î.T., sau măsuri reparatorii, invocând ca temei juridic Legea nr. 18/1991, modificată prin Legea nr. 247/2005, și plata cheltuielilor de judecată.

Prin precizările depuse la termenul de judecată din data de 7 aprilie 2011, reclamantele au menționat că temeiul legal al cererii lor îl constituie prevederile de la pct. 17 și 27 din Titlul I al Legii nr. 247/2005, prevederi care modifică și completează Legea nr. 10/2001.

Astfel, în data de 18 august 2005, prin cererea înregistrată sub numărul 20492/2005, depusă în dosarul Judecătoriei Botoșani, reclamanta U.E. s-a adresat Primăriei municipiului Botoșani, solicitând „conform Legii nr. 247/2005 sau a Legii nr. 18 privind fondul funciar, posibilitatea despăgubirii pentru terenul expropriat în suprafață de 240 m. p., în natură, în oraș, sau echivalent, în afara orașului”, la cerere fiind anexat contractul de vindere-cumpărare nr. 311 din data de 20 decembrie 1958, prin care defuncții părinți ei au dobândit imobilul situat în municipiul Botoșani, str. B., nr. [...], devenită ulterior nr. [...], compus din 240 m. p. și casa de pe acest teren, precum și adresa privind exproprierea acestui imobil. Că, în urma exproprierei, casa a

fost demolată iar terenul a fost ocupat conform Decretului de expropriere nr. 467/1979, în scopul în care s-a dispus expropriere.

Așadar, reclamantele nu au formulat o notificare în baza Legii nr. 10/2001, care constituie o lege specială, reparatorie, în cazul imobilelor preluate abuziv de către stat, inclusiv prin expropriere, ca în speța ce formează obiectul cauzei.

Acest aspect este deosebit de important întrucât Legea nr. 10/2001 prevede obligativitatea parcurgerii unei proceduri administrative prealabile, respectiv depunerea unei notificări prin executorul judecătoresc, potrivit dispozițiilor art. 22 din lege. Or, cererea depusă în termenul prevăzut de Legea nr. 247/2005, care modifică legile fondului funciar și permite depunerea de noi cereri de reconstituire a dreptului de proprietate, nu îndeplinește forma unei notificări comunicată prin executorul judecătoresc și, mai mult, este tardivă față de termenul prevăzut de Legea nr. 10/2001, respectiv 14 februarie 2002.

Legiuitorul a prevăzut în mod expres prin art. 21 alin. (1) din forma inițială a Legii nr. 10/2001, devenit art. 22 după republicarea în M. Of. nr. 798 din 2 septembrie 2005, că „persoana îndreptățită va notifica în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului”. Acest termen a fost prelungit succesiv, prin O.U.G. nr. 109/2001 și prin O.U.G. nr. 145/2001 până la data de 14 februarie 2002, acest termen nefiind prelungit ulterior și nefiind făcute modificări cu privire la art. 21, renumerotat apoi 22, prin Legea nr. 247/2005.

Obligativitatea efectuării acestei proceduri administrative prealabile rezultă din dispozițiile art. 22 alin. (4) și (5) din Legea nr. 10/2001, republicată, conform cărora „notificarea înregistrată face dovada deplină în fața oricăror autorități, persoane juridice sau fizice, a respectării termenului prevăzut la alin. (1), chiar dacă a fost adresată unei alte entități decât cea care deține imobilul”, iar nerespectarea termenului de șase luni astfel cum a fost prelungit până la data de 14 februarie 2002, prevăzut pentru trimiterea notificării, atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.

Sintagma „pierderea dreptului”, folosită de legiuitor în art. 21 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, este edificatoare în calificarea termenului ca fiind de decădere, de unde se poate desprinde și concluzia că celui îndrituit la restituire și care dorește să uzeze de procedura prevăzută de Legea nr. 10/2001 îi este impusă condiția sine qua non ca, mai întâi, să declanșeze procedura necontencioasă, prin intermediul notificării, după care se poate adresa instanțelor de judecată.

Cum reclamantele nu au înaintat o notificare prin executorul judecătoresc în termenele și cu mențiunile prevăzute de art. 22 alin. (1)-(3) din Legea nr. 10/2001, instanța a apreciat că nu a fost îndeplinită procedura administrativă prealabilă prevăzută de legea specială care reglementează regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv și, astfel, au pierdut dreptul de a mai solicita pe calea unei acțiuni în instanță despăgubiri în echivalent.

Împotriva sentinței au declarat recurs în termen legal reclamantele, invocând dispozițiile art. 304 pct. 7-9 C. pr. civ.

În dezvoltarea motivelor au arătat, în esență, că le sunt pe deplin aplicabile dispozițiile art. 17 alin. (2), art. 30 și art. 27 din Legea nr. 247/2005.

UE s-a adresat Primăriei municipiului Botoșani încă din 18 august 2005 (cerere înregistrată sub nr. 20492 din 18 august 2005), solicitând să se analizeze posibilitatea de a fi despăgubită pentru terenul de 240 mp ce a fost expropriat. Fiind o persoană în vârstă și fără cunoștințe juridice, nu a specificat concret temeiul juridic al solicitării sale,